

REVERENDO VIRO,
SAPIENTIA, ERVDITIONE
& virtute præstantissimo D. Doctõ-
ri HENNINGO HOFFF, Iuris
& æquarum legum consultiff. Ec-
clesiæ maioris Deiparæ Virgini a-
pud inclytam Erphordiam sacre
Præposito & Seniori, &c. compa-
triac Meccænati suo plurimum
obseruando, Ioannes Cu-
rio Berckensis

in aivv.

POSTO VAM reueren-
dus in Christo pater ac summa
pietate spectabilis D. Ioannes
Picus, Regii monasterii Montis
S. Petri apud inclytam Erphordiam Abbas
longe dignissimus, anno superiore è vita ex-
cessit,

A 2

P R A E F A T I O,

cessit, ob curam humanitati tuae non fuit, quantopere hoc tanto viro, tam sincero amico, tam candido monitore, tamque liberali Mecenate atque incomparabili patrono amisso, animus meus consternatus fuerit. Erat vir ille in omni disciplinarum genere non infeliciter versatus, sed Theologico studio praeter ceteris tanta pertinacia addictus, ut Biblia sacrosancta assidua lectione non solum memoriter ad vnguem pronuciare, sed eadem fratribus quoque suis felicissime interpretari posset: eoque rem deducere erat, ut nisi immatura mors consilium eius praeveneret, Doctoris iam nomine haud dubie cerneretur. Hic talis ac tantus vir, quamvis graevioribus interea curis distineretur, nihilominus tamen succisivi horis in medicorum etiam vireta divertendum sibi duxit, quo nimirum ea quoque quae ad sanitatem tuendam necessaria viderentur, thesauro rerum omnium me-

P R Æ F A T I O .

*moriam in tempus opportunum concrederet, unde illud etiam consecutus est, ut quotiescunque incideret mentio aliqua de rebus, ad medicinam proprie spectantibus (incidebat autem sæpissime) non se-
 eus, ac si in medicorum scholis duntaxat versatus fuisset, de ipsis differeret. Beni-
 gnitas vero eius in iuuandis & prouehendis ingenuorum adolescentum studiis non obscura, sed cuius obuia & exposita fuit. Ac ne longius quidem abeam, ecquis in-
 uentus est vnquam, qui dum firmo adhuc & vegeto corporis robore frueretur, libera-
 liter ac munificentior in Acalemiam nostram extiterit? Reliquorum Ægypti-
 matu, quotquot huc ab initio dimanarunt, si paucula quadam excipias, à tes-
 tamentorum executoribus ad id subordinata prius fuerunt. At noster hic Picus
 mentis incitatione magis, atque sponte sua, quam aliorum hortatu, munificus esse vo-
 luit. Quare iuxta augurum obseruatio-*

6 ; nes,

PRÆFATIO.

nes, ἐπὶ δέξι ἐτῆ ἡμῶν, οἰωνόν τε πάρεργον
 ἀεῖσον. Cui, utinam, reliqui quoque, avium
 greges consimiles aliquando volatus me-
 ditantur. Porro autem qualis idem erga
 me extiterit, fugere neminem arbitror,
 quippe cum in oculis fere omnium positum
 fuerit. Familiaritatem semel mecum ini-
 tam non sicte simulateque, sed pie admodum
 & sancte coluit, eamque dissolui atque re-
 scindi, licet hoc strenue sane à quibusdam
 ipsi suggereretur, agerrime passus est. Be-
 ne Deus, quam amice ac sedulo, si quæ ad
 vitæ honestatem, aut ad rei familiaris in-
 crementum facere viderentur, ea mihi in-
 culcabat omnia. Ad postremum vero, quæ
 in me contulis beneficia, tot ac tanta fue-
 runt, ut molestum humanitati tuæ fore
 putem, si ea hic singula recensere pergam.
 Vnum tamen silentio non facile præter-
 miserim, nempe sine repulsa me semper ob-
 timuisse, quicquid ab ipso peterem. Me-
 rito igitur ac optimo quidem iure, tam
 imma-

inmaturo atque inexpectato eius obitu a-
 nimus mihi vsquequaque demissus atque
 magno adeo mœrore hactenus confectus
 est. Sed hunc tu mihi , vir humanissime,
 iam magna ex parte (haud scio , an ali-
 quo etiam meo merito) crexisti , doloremque
 profecto omnem absterxisti : qui me vltro
 statim simul ac tali patrono orbatum vi-
 disti , in tuam fidem & clientelam singu-
 lari quodam modo suscepisti . Nam etsi
 ab eo vsque die , quo Erphordiam primum
 veni , in amicis me semper habueris , ac
 maximis interea beneficijs obstrinxeris ,
 adeoque primus omnium obnixè ΧΕΡΙΩΤΕ
 ΠΟΙΩΤΕ contenderis , vt summis honorum
 gradibus onerarer : nunquam tamen pro-
 pensiore in me sensi animi tui volunta-
 tem , quam vbi singularis ille Mecœnas
 presenti vite subductus est . Hic reuerenda
 humanitas tua aperte demum atque pa-
 lam indicauit , quo antea in me fuisset a-
 nimo , vt quæ nullum omnino prætermis-

P R A E F A T I O .

rit amicitia officium, quin cumulatissime in
 Curionem unum detulerit. Nam quaso te,
 quod Pici morte ademptum est, quod tu vir
 humanissime non ἀντὶ τῶ τῶ μέτρῳ καὶ λόβιον,
 ut est apud Hesiodum, compensaueris? Num-
 quam quidem tristem me à conspectu tuo, si-
 ue consilio. siue auxilio opus esset, discedere me-
 mini. In quo sane animum agnosco vere libe-
 ralem. & primario viro dignum, ac mei a-
 mantissimum: Cui, dū faxint, ut officiis mu-
 tuo respondere quandoq; valeam. Præterea
 vero, cum hoc mihi fatale quodammodo sit,
 ut ex ijs, qui sese amicorum nomine apud me
 venditant, permultos indies experiar mihi
 χεῖν ἐς μὲν λόβους, πολεμῖες ἢ τοῖς τρό-
 ποις qui coram blandiantur quidem, sed ab-
 sentes mordeant, tu in firma tamen & perpe-
 tua amicitia præsens absensq; idem semper,
 hoc est, ex animo amicus, vereq; beneuolus ac
 fidelis permanens, innocentiam meam stre-
 nue tueris atque defendis. Cum igitur sæpe &
 multum mecum cogitarem, quo tandem offi-
 cio

PRÆFATIO.

cio pro tot tantisq; in me meritis Reuerendatissimi
 H.T. vicissim demererer, neq; vllum satis ido-
 neum inuenirem, ac tristis interim essem, &
 conturbatior, timeremq;, ne contumeliosissi-
 mum mihi tñs ἀχαισίας aliquando obij-
 ceretur conuiitium: Ecce commodum mihi
 litera ab excellentissimo D. Adamo Lonicerò,
 Imperialis vr̄bis Fran. ofortensis Medico phy-
 sico, amico & fauore meo singulari, allata
 sunt. Is obnixè me honestissima socrus sua no-
 mine rogabat, vt libellum Scholæ Salernita-
 na, quem ipsa rursus obduendita ac distracta
 proxima editionis exemplaria, prelo iam iam
 commissura esset, denuo quam diligentissime
 porlegere, atque à mendis vindicare non
 grauarer. Cui, quod honesta ac vtilia essent,
 que peteret, refragari equidem nec volui, nec
 debui. Libello itaq; ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, καὶ
 πάλιν ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν, vt
 dici solet, reuiso ac perlucto, dii boni, quot pas-
 sim occurrerunt menda, partim quidem ope-
 rarum incuria, partim vero mea ipsius etiam

α 5

(vt ap-

P R A E F A T I O .

(*ut apparet*) ἀπελεγτικῶς commissa. Quae sane, quanta potui diligentia, correxi: nonnulla quoque ut superflua & ἀπεροδίωνων exempla reieci: quaedam ex Grecis minus commode reddita dilucidius explicui: in super & alia quaedam lectu non indigna ad finem adiunxi. Ea igitur omnia, cum suo iam destituta sint Mecenate, adeoque, sine patrono in manus studiosorum redire vereantur: sub reuerendi nominis tui patrocinio, vir humanissime ac vnice mihi in perpetuum obseruande compater, in publicum emittere placuit. Ac primo quidem, ut cui in collocandis beneficijs par semper fueris, eidem remunerationis quoque honore exaequareris. Deinde vero, ut pro ingentibus beneficijs, quibus me hactenus deuinxisti, vicissim gratitudinis mea aliquod haberes μνημόσυνον. Hoc ergo, vir humanissime, munusculam, si non nominis tui splendori ac virtuti par, saltem ab homine tui studiosissimo atque, obseruantissimo profectum, porrectiore fronte accipias, & donantis potius

PRÆFATIO.

animum, quam in uneri magnitudinem ponderes, patrociniog³ demum tuo, atq³ favore à vitilitigatorum & sycophantarum calumniis tutū reddas, etiā atq³ etiā rogo. Ego hoc vicissim Reuerendæ H.T. polliceor, me, quæcunq³ sanitati dignitatiq³ tuæ conducere arbitrabor, tanto studio esse facturam, quanto semper tu & studio & officio in meis rebus fuisti. Velle nobis quam diuissime incolumis, & Curationem tuam, qui H.T. plurimi facit, amare perge. Erphordia 7.

Non. August.

TRA-

